

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Radana Malíka, JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce: I. D., zastoupeného Mgr. Petrem Novákem, advokátem v Praze 9, Pod Pekárnami 157/9, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27.7.2005, čj. OAM-5412/VL-11-BE07-2003, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 2. 11. 2005, čj. 48 Az 40/2005 - 32,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl o tom, že žalobci nebyl udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 citovaného zákona.

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Praze, který ji rozsudkem ze dne 2. 11. 2005, čj. 48 Az 40/2005 - 32, zamítl. Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska její přípustnosti, tzn. z hlediska splnění podmínek řízení. V případě, že by Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost přípustnou, rozhodoval by následně o její přijatelnosti podle § 104a s. ř. s. Kasační stížnost však byla podána opožděně, a je tedy nepřijatelná.

Ze soudního spisu vyplynulo, že písemné vyhotovení rozsudku se podle ustanovení § 46 odst. 3 o. s. ř. za použití § 50c odst. 4 o. s. ř. a § 42 odst. 5 s. ř. s. považuje za doručené žalobci dne 25. 11. 2005, přestože žalobce rozsudek na poště převzal až dne 30. 11. 2005.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. V souladu s § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu.

Dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti, byl pátek dne 25. 11. 2005, posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti tak byl pátek dne 9. 12. 2005. Přitom je nutno uvést, že den faktického převzetí písemného vyhotovení rozsudku je z hlediska běhu lhůty pro podání kasační stížnosti irelevantní. Nejvyšší správní soud proto již nad rámec nutného odůvodnění doplňuje, že i v případě počítání běhu lhůty od faktického převzetí písemného vyhotovení rozsudku dne 30. 11. 2005 by kasační stížnost podaná osobně ve čtvrtek 15. 12. 2005 byla opožděná.

Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako opožděnou odmítl (§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovateli byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). V předmětné věci však soud ustanovenému zástupci odměnu za zastupování nepřiznal, neboť z obsahu soudního spisu nevyplývá, že by s výjimkou převzetí usnesení o ustanovení jakýkoli úkon právní služby vykonal.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. dubna 2006

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu

